

„Štajerc“ izhaja vsaki
pelek, datiran z dnevom
prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Av-
strijo:

Za celo leto . K 10—
• pol leta . . . 5—
• četrt leta . . . 250

Za Ogrsko in inozem-
stvo:

Za celo leto . K 11—
• pol leta . . . 550

Naročnino je plačati
naprej. Posamezne šte-
vilke se prodajajo po
20 v.

Uredništvo in upravni-
štvo se nahajata v Ptuju,
gledališko poslopje št. 3

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastonj, a
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (inseratov) je
za 1/2 strani K 160—
• 1/4 . . . 80—
• 1/8 . . . 40—
• 1/16 . . . 20—
• 1/32 . . . 10—
• 1/64 . . . 5—
• 1/128 . . . 2—

Pri večkratnem oznanilu
se cena primerno zniža.

Štev. 37.

V Ptuju, v nedeljo dne 15. septembra 1918.

XIX. letnik.

Nemci na novi obrambeni črti. — Vsi napadi sovražnika odbiti. — Ponesrečeni italijanski sunki. — Hindenburg in Ludendorff o položaju. — Nemški državni tajnik v. Hintze o zvezi Nemčije z Avstrijo. — Nemško-ruski mir. — „Štajerc“ na fronti.

Delo Jugoslovanov in Čehov v okvirju entente.

Državi in dinastiji zveste stranke in velik del avstrijskega časopisja je vedno pričakovalo, da bodo Čehi in Jugoslovani protestirali proti nečastni in nezaslišani izjavi entente, ki jih je pripoznala in proglasila za svoje zaveznike v skupnem boju proti srednjim velesilam, to je v boj proti svoji lastni grudi in domovini. Od tega je preteklo sicer že precej časa in imeli so dovolj prilike, odvrniti od svojih ram sramotno krivdo veleizdajstva lastne rodne grude in domovine, ali storili še tega do danes niso. Pričakovali smo tudi, da bode jugoslovanska ali češka javnost nastopila odločno proti temu, da se jih je proglasilo za odpadnike od avstrijske države, da torej smelo nastopajo kot sovražniki Avstrije in cesarske dinastije.

Proti tej domnevi, ki se izraža jasno v pripoznanju čehoslovaških čet in čehoslovaškega narodnega sveta skozi entento, pričakovali smo protest od jugoslovanske in češke javnosti. Ali zaman. Izostal je. Od c. kr. cenzure neovirano zasmejuje jugoslovansko in češko časopisje in javnost vse tiste, ki so na takoršen protest računali in čakali, kajti ponos in dika jim je, delovati proti Avstriji in njeni zvesti zaveznici Nemčiji in stati v službi naših sovražnikov.

Podpredsednik češke zveze zloglasni Klofač govoril je na shodu v Pragi o političnem položaju in izjavil o stališču Čehov in Jugoslovanov k notranje-političnem vprašanju in rekel: „Češko vprašanje je danes že problem, o katerem ni več mogoče z dunajsko vlado razpravljati. V tem okvirju je češko vprašanje ravno tako nemogoče rešiti, kakor jugoslovansko. Vso besedičenje dunajskih parlamentarcev in pisarjenje raznih listov o ustavnih reformah so le poskusni baloni, da bi izvedeli, kakšno stališče bi zavzeli Jugoslovani in Čehi, ako bi vlada menjala svojo politiko. Ali mi jim ne gremo na limanice. Češka politika se niti za en korak ne more oddaljiti od pota, na katerem se nahaja in na katerem si je podala roke z Jugoslovani in Poljaki. Vsak, ki danes kaj drugega misli, je izgubljena kreature. Nimamo nobenega povoda, zakaj bi torej z avstrijsko vlado še nadalje razpravljali o tem vprašanju . . .“

Jasno dovolj je torej danes stremljenje Jugoslovanov in Čehov v Avstriji, saj se je tudi dr. Korošec izrazil napram minister-skemu predsedniku Hussareku, da Jugoslovani tudi pri prihodnjem zasedanju parlamenta svojega stališča ne bodo spreme-

nili in bodo jasno in odločno z opozicijami nastopili in proti vsem državnim zahtevam glasovali . . .

Na takšen stališču torej stojimo. Rovati in delovati hočejo ti veleizdajalski zločinci, dokler ne razbijejo naše države in dokler si ne ustvarijo svojih demonskih načrtov. In napram vsemu temu je vlada nema in molči ter si ne upa nastopiti, da bi napravila red v svoji lastni hiši.

Vsa upanja jugoslovanskih in čeških voditeljev takozvanih zapeljivcev ljudstva uprta so že od časa te vojne v zmage naših sovražnikov, katere sedaj v notranjosti in zunanosti naše države z vso močjo podpirajo. Od zmag entente pričakujejo torej ono spremembo političnih razmer, ki bi jim najbolj prijala. Upajo, da bode danes Avstrija po orožnem porazu prisiljena, zadostiti jugoslovanskim in češkim nadam primerni državni spremembi. Da pa se premika vso upanje jugoslovanskih politikov v tej smeri, ni več nobena skrivnost.

Vzajemnost jugoslovanske politike je cilj razkosa Avstrije. Skozi ta cilj so Jugoslovani in Čehi v stremljenju razdelitve Avstrije z voditelji entente tesno zvezani. Zmota o tem ni več mogoča. Kako bi se razumela sicer v Avstriji politika, ki bi stremljenje Jugoslovanov pospeševala . . .? V jugoslovanskih krogih računajo torej z vso zadovoljnostjo nadaljnjega umikanja nemške armade, za katerim bi končno sledil poraz Nemčije. Zeljno se pričakuje torej v teh veleizdajalskih krogih poraz našega zvestega zaveznika Nemčije, ki bi imel za posledico tudi bistvene dogodke in spremembe v Avstriji v smislu jugoslovanske in češke veleizdajalske politike.

* * *

Kljub vsemu temu pa še sedi minister-ski predsednik Hussarek vedno na svojem piškavem stolcu. Kaj vendar misli o vseh teh izjavah? Ali nima toliko moči, da bi proti tem državi nevarnim izjavam brizgnil tem govornikom iz svoje ministersko-sifonske flaše nekaj eneržije v obraz? Sedi tam kakor kak avtomat in ne gleda ne na desno ne na levo, vidi in sliši, kaj se okrog njega godi, a se ne gane. Lepega vladinega zastopnika se je bilo izvolilo za ministra. Opozarjamo ga, naj se vendar enkrat vzdrami in slišal bode gorostasnost protidržavnih dejanj. Kaj je sicer že storil v tem času svojega uradovanja? Nič! Pilil je in pilil vedno nove programe in reforme, tako, da na zadnje ne ve, česa bi se držal. In to vse na škodo nam, ki smo še do sedaj vedno ohranili trohico patrijotičnega čuta, medtem ko so ga naši nasprotniki že pred vojno zagreblili in ki nastopajo sedaj kot odkriti sov-

ražniki in izdajalci svoje lastne rodne zemlje. Izjave, ki jih je slišal ministerski predsednik Hussarek, presegajo vse meje predrznosti. A on molči in spi na kvar in škodo Avstrije in njegova pasivnost, brezbriznost in nezmožnost škoduje nam ter ojačuje naše številne veleizdajalce in zunanje sovražnike v nadi skorajšnjega konca naše monarhije. Nočemo biti preveč kruti in videti hočemo, kako bode pri sedanjem parlamentarnem zasedanju svojo ulogo izvršil. Do takrat pa še si naj malo oddahne . . .

Vojna.

Avstrijsko uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Dunaj, 5. septembra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. V pokrajini Corno in vzhodno Monte Pertica dovedla so podjetja naših naskočnih čet do popolnega uspeha. V Sedmih občinah in ob Piavi so bili poizvedovalni poskusi preprečeni.

Šef generalštaba.

Nemška taktika.

Nemško uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Berlin, 5. septembra. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadna skupina prestolonaslednika Rupprechta in generalobersta v. Boehn. Med Ypern in La Bassée pritiskal je sovražnik proti našim novim črtam. V prednjem polju pripuščen oddelki so se po povelju izognili. Pri Wytschaete so bili delni napadi sovražnika zavrnjeni. Med Scarpo in Sommo tipal je nasprotnik proti našim novim črtam. Infanterijski boji z našimi varnostnimi oddelki. Ob Sommi artiljerijska delavnost. — Med Sommo in Oiso smo dne 26. avgusta iz kraja Roye zapričeta premikanja nadaljevali in se v predzadnji noči brez boja od sovražnika oddaljili. Sovražniku prepuščene zadnje čete so večeraj popoldan počasi sledile. Sovražnik dosegel je z slabejšimi deli zvečer črto Voyennes Griscard-Appilly.

V nižini Ailette so bili sunki sovražnika zavrnjeni. Ravnotako izjalovili so se močni sovražni napadi tik južno Ailette, pri Terny-Sorny, Clamercy in Pucy le Long.

Vicefeldrebel Schoele 9. baterije poljsko artiljerijskega regimenta 92 je tukaj pri zadnjih bojih osem tankov sestrelil.

Armadna skupina nemškega prestolonaslednika. Vzhodno Soissons smo obrambo ob Vesli preložili. Premikanja izvršila so se po načrtu in od sovražnika neovirano.

Včeraj smo sestrelili 32 letal.

Prvi generalkvartirni mojster

Ludendorff.